

תת"ע 3508/06/21 - מדינת ישראל נגד מג'ד שריף

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3508-06-21 מדינת ישראל נ' שריף
תיק חיצוני: 34250101002

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מג'ד שריף

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשמת. הנאשמת זומנה למשפטה כדין באופן בו זימון למשפטה נמסר לה ידנית ע"י השוטר.

על עניינה חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט העליון קבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד אמנון סאלם הלכה ברורה ביחס לנטלים בהם צריך לעמוד מבקש בבקשה מסוג זה כדי שפסק דין אשר ניתן בהעדרו יבוטל.

בית המשפט העליון אף קבע כי דיון בנוכחות הצדדים בבקשה מסוג זה הוא החריג ולא הכלל.

חובה על המבקש להצביע על סיבה המצדיקה את אי התייצבותו לדיון ולחליפין להראות כי נגרם לו עיוות דין וזאת אגב הצבעה על נימוקים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

בפרשה זו שלחה המבקשת בקשה מפורטת המבהירה את עמדתה לפיה, מאחר ולא נפסלה מנהלית, חשבה כי ההליך העיקרי הסתיים, ולכן לא התייצבה לדיון.

המדינה הגיבה בכתב כי אין קשר בין ההליך המנהלי להליך המשפטי בתיק העיקרי ולכן היה על המבקשת לבדוק האם

מתנהל הדיון בעניינה.

אני קובע כי אי התייצבות המבקשת לדיון נובע מהתנהלות שהייתה תלויה במבקשת ואין המדובר בסיטואציה במסגרתה נקלעה המבקשת למצב בו נמנע ממנה להגיע לדיון מסיבה שאינה תלויה בה.

גם ביחס לעבירה שיוחסה למבקשת (אי ציות לתמרור 301 - עבירה על תקנה 22(א) בתקנות), לא הראתה המבקשת בכל דרך כי לא ביצעה את העבירה שיוחסה לה.

כפירה כללית בביצוע העבירה אינה מקימה כל הגנה ואינה מוכיחה עיוות דין שלכאורה נגרם.

גם ביחס לרף הענישה, הרי שלא נגזר על המבקשת כל עונש של פסילת רישיון בפועל.

ענישת המבקשת היא ברף התחתון של מתחם הענישה ביחס לעבירה שבוצעה בנסיבותיה, ולכן גם בנושא זה לא מצאתי כי נגרם כאן עיוות דין.

משכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשפ"ב, 11 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.